

PRENUMERATA:
Miesięcznie we Lwowie
5 zł. 30 gr., kwartalnie
15 zł. 40 gr., z dostawą
do domu i w całości
z prz.
10 zł. 60 gr.
10 zł. 20 gr.
miesięcznie
kwartalnie
Lubona cena
Kurierza Lwów
i „Instrucja”
w. lub przesył
miesięcznie 5 zł.

CENA NUMERU
15 gr.
Na dworcach kolejowych
17 gr.

Praków
2. Bibliot. Jagiellońska

PRACOWNIK LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz milimetry:
Zwyczajny za tekstem 12 gr.
Nadzwyczajny i nekrologia 36 gr.
Na pierwszej kolumnie 60 gr.
Przed kroniką i w rubryce
„Repertuar” 50 gr. Po kro-
nicy i komunikatach 48 gr.
Dział ekonomiczny 50 gr.
Drohne ogłoszenia za każdy
wyraz 6 gr. Kupno i sprze-
daz 8 gr. Matrymonialne
18 gr. Poszukujący pracy 4 gr.
Na kolumnie tekstowej pami-
t i inseraty po 42 gr. Wprze-
wodniku informacyjno-rekla-
mowym po 15 gr. (najmniej-
sze 1 zł. 50 gr.). Ogłoszenia
tamtejszycow 25% drożej, za-
granicznie o 50% drożej.

Redakcja: ul. Ossolińskich 1. 15. Administracja: ul. Chorążczyzny 1. 26. — Telef.: Redakcja 32-19, red. nocna 29-19, administr. 19. — Konto czekowe P. K. O. 140.561.

Dzisiejszy numer zawiera:

- Strona 2. Dlaczego w Polsce nie jest lepiej.
- Międzynarodowa wystawa w Rzymie.
- Strona 3. Z posiedzenia Senatu.
- Żaloba i terror w Bułgarii.
- Demonstracje bezrobotnych w Łodzi.
- Strona 4. Z Rady miejskiej.
- Z życia lwowskiego Okręgu Zw. Strzeleck.
- Czy idziemy ku degeneracji?
- Programy stacji radiofonicznych.
- Strona 5. Kronika.
- Napad bandytów pod Lwowem.
- Postrzelenie posterunkowego.
- Strona 6. Z całej Polski.
- Z Polskiego Czerwonego Krzyża.
- Senzacyjne odkrycie archeologiczne.
- Strona 7. Zapiski: Sprawa numerus clausus.
- Sport.

PAINLEVE OTRZYMAŁ VOTUM ZAUFANIA.

Paryż, 22 kwietnia. Izba deputowanych uchwałała 304 głosami przeciw 218 votum zaufania dla rządu. (PAT.)

P. RATAJSKI JEST KONSEKWENTNY W DRE-CZENIU URZĘDNIKÓW.

Warszawa, 22 kwietnia. Wedle informacji pism, ministerstwo spraw wewnętrznych wyjaśniło w okólniku skierowanym do województw, że rodziny funkcjonariuszy państwowych nie mają prawa do ulg w państwowych zakładach kąpielowych. (PAT.)

JAK BĘDĄ PODWYŻSZONE TARYFY KOLEJOWE.

Warszawa, 22 kwietnia. W sprawie podwyższenia taryf kolejowych donosi „Merkury Polski” że podwyższenie taryf kolej. pasażerskich nastąpi o 25% dla 1-szej klasy, o 30% dla pociągów pociągów pociągów. W zakresie taryf towarowych zamierzone jest podwyższenie stawek w najtańszej klasie towarowej G., na odległości ponad 100 klm. Przygotowuje się obniżenie taryf węglowych, a to przez deklasyfikację z kl. C. do kl. F. W tych warunkach nie może być mowy o przyznaniu nawet tak skromnych zniżek taryf drzewnych, jakich domagał się ostatnio przemysł drzewny, a jakie już były właściwe przyrzeczone. (AW.)

RÓŻNE.

CHAPEAUX-ARTISTIQUES. Pracownia kapeluszy, uczeni Viot w Paryżu przyjmuje zamówienia, przeróbki gust. robota, wykwiłtna. Ceny umiarkowane Kraszewskie-go 11. 10-2. 1339

SZWALNIA Teatyńska 1. a. przyjmuje wszelkiego rodzaju bieliznę do szycia. Ceny niskie. 1371

POSADY I PRACE.

OGRODNIK przyjmuje wszelkie roboty: ogrodnictwa przesadzanie kwiatów, czyszczenie drzew owocowych, zakładania ogrodów nowych i szkółki lasowej i owocowej itp. ulica św. Marka 18. Ogrodnik, 1363

KUPNO I SPRZEDAŻ.

FORTEPIAN „Dorra” najnowszy — oddam w najem w dobre ręce. Kopernika 26, parter oficyny, Skłeniarski. 1361

FORTEPIAN krótki, krzyżowy sprzedam tanio tylko za gotówkę. Kopernika 26., parter, oficyny Skłeniarski. 1362

„ESTA” niezawodna pasta do wygubienia nagniotków (odcisków) na nogach, brodawek na twarzy i rękach, znana od 40 lat, wyrobu aptekarza E. Sokalskiego w Kępcach. Do nabycia w aptekach i drogeriach. 1372

Podpisanie trzech umów między Polską a Czechosłowacją.

Warszawa, 22 kwietnia. (Tel.wł.) (G.) W trzecim dniu pobytu w Warszawie, min. Benesz zwiedził Zamek, Stare miasto i piwnice Fukiera. — W południe min. Benesz odbył konferencję z min. Skrzyńskim, poczem udał się na plac Saski, gdzie złożył wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza. Następnie odbył wycieczkę do Wilanowa z min. Skrzyńskim. W kołach politycznych twierdzą, że obaj ministrowie omawiali ważne zagadnienia polityczne, podczas wspólnej jazdy samochodem.

Po powrocie, min. Benesz był w Sejmie w loży dyplomatycznej, w towarzystwie marszałka Rataja i przyjął prezesa klubu sprawozdawców parlamentarnych p. Giełżyńskiego, poczem wpisał się do księgi pamiątkowej klubu.

O godz. 19-tej obecnym był na obiedzie, wydanym przez resursę obywatelską.

O godz. 22-iej w sali prezydium Rady min. odbył się uroczysty akt podpisania trzech zasadniczych umów polsko-czechosłowackich.

O godz. 23-ciej odbył się raut w poselstwie czechosłowackim. Wyjazd min. Benesza nastąpi jutro o godz. 11.40.

Min. Benesz przyjął wczoraj w apartamentach swych w prezydium Rady min. szefa protokołu dyplomatycznego, p. Przeździeckiego, który udekorował ministra wielką wstęgą orderu Polski Odrodzonej. Niższe odznaczenia otrzymali: prof. Krecznar — komandorię, osobisty sekretarz min. Babka — krzyż oficerski.

PRASA CZESKA O UMOWACH.

Praga, 22 kwietnia. „Trybuna” omawiając stosunki czesko-polskie nazywa 7 lat ubiegłych, latami chudemi, o których wspomina biblia. Okres ten zakończył się. Posłuży on, być może, pisze dziennik, do zapewnienia bardziej pomyślnej przyszłości. Fakt podpisania traktatu został przyjęty z zadowoleniem przez Francję. „Rude prawo” pisze, że w podróży Benesza do Warszawy można widzieć zapowiedź antysowieckiego kursu polityki, którą przypisać należy głównie wpływom francuskim. (PAT.)

—OXO—

Dyskusja nad budżetem na r. 1925.

Z posiedzenia Sejmu.

Warszawa, 22 kwietnia. 194 posiedzenie Sejmu w dniu 22 b. m. Po przemówieniu poświęconem pamięci zmarłego w czasie ferii świątecznych pośta śp. Sykały, po odesłaniu w pierwszym czytaniu do komisji kilku projektów ustaw, generalny referent poseł Zdziechowski złożył sprawozdanie o preliminarzu na rok 1925.

W czasie przemówienia referenta, w loży dyplomatycznej ukazał się minister Benesz. Marszałek Rataj udał się do loży dyplomatycznej, gdzie złożył wizytę ministrowi Beneszowi.

Następnie referent scharakteryzował gospodarkę skarbu w roku 1924 oraz sytuację gospodarczą państwa. Jednym z największych zagadnień gospodarczych jest znalezienie rynku zbytu dla naszego węgla, niezależnionego od Niemiec. Również podniesienie rolnictwa i oparcia na nim równowagi bilansu handlowego powinno być naczelnym zadaniem rządu. W dalszym ciągu referent przeszedł do omówienia budżetu na rok 1925. Budżet opiewa w wydatkach na sumę 2 miliardy 175 milj., a 2 miliardy 155 milionów w dochodach.

W budżecie zwyczajnym brak nam zupełnego zrównowazenia, gdyż dochody mają wynosić 1.600 milionów a wydatki 1.658 milionów. W budżecie nadzwyczajnym przewidziane są dochody

w wysokości 554 milionów a wydatki 518 milionów. Budżet zamyka się deficytem rachunkowym 1 milj. zł. Budżet może być uznany za zrównowazony. Wpływy z podatków majątkowych będą realne, jeżeli będą warunki kredytu długoterminowego. Referent podnosi dalej, że w Polsce wydatki osobowe w budżecie administracyjnym wynoszą 50%. Niewspółmiernie wysokim jest budżet ministerstwa oświaty, który wynosi 323 milionów. Długi publiczne wypadają w Polsce na głowę 1 zł. 90 gr., we Francji 110 zł., w Czechosłowacji 23 zł. Długi wewnętrzne równają się 148 milionów. Długi zewnętrzne, po dodaniu pożyczki amerykańskiej, wynoszą 1.780 milionów.

Dalszą dyskusję odroczone do następnego posiedzenia, które odbędzie się w piątek o godz. 10 rano. (PAT.)

O PRZYSPIESZENIE PRELIMINARZA BUDŻETOWEGO.

Warszawa, 22 kwietnia. Dziś przedpołudniem pod przewodnictwem marszałka Rataja obradował konwent senatorów nad sposobem przeprowadzenia dyskusji budżetowej. Postanowiono, że dyskusja budżetowa będzie zakończona do 15 maja. Posiedzenia będą się odbywały codziennie, nie wyłączając poniedziałków i sobót. (PAT.)

Druga katastrofa kolejowa pod Rogowem.

Ofiar w ludziach na szczęście nie było. Dlaczego władze kolejowe nie naprawiły toru?

Warszawa, 22 kwietnia. Dziś około godz. 1 w nocy, pociąg kurierski, wychodzący z Warszawy o godz. 22.35. wykoleił się pod Rogowem w tem samym miejscu, w którym nastąpiła znana katastrofa przed paru tygodniami. Śmiertelnych wypadków w ludziach niema, natomiast kilku pasażerów doznało lekkich obrażeń. Przyczyną katastrofy, jak podaje „Kurier Poranny”, było wykolejenie się parowozu, który pociągnął za sobą 5 wagonów. (PAT.)

Warszawa, 22 kwietnia. Dochodzenia w związku z dzisiejszą katastrofą pod Rogowem nie zdołały ustalić przyczyny wykolejenia pociągu ale budzi podejrzenie okoliczność, że na miejscu wypadku znaleziono śruby porozkręcanych szyn. Niektórzy fachowcy wypowiadają przekonanie, że gdyby szyny były zakręcone jak należy to musiałby się wykoleić przedewszystkiem parowóz a potem wagony, tymczasem pod Rogowem wykoleiły się tylko wagony. (AW.)

Dlaczego w Polsce nie jest lepiej?

Pytanie to zadaje sobie każdy obywatel państwa i zapewne wielu jest takich, którzy nie mogą na nie odpowiedzieć. Przecież ogół społeczeństwa jest pracowity i oszczędny, a praca i oszczędność — to podstawy ekonomii tak państwa, jak i poszczególnych jednostek. Dlaczego więc nie jesteśmy narodem bogatym i szczęśliwym?

Niestety u nas w Polsce te dwie zasady nie mają zastosowania, bo znaczna część ludności pozbawiona jest pola pracy. Przemysłowcy różnymi argumentami starają się przekonać całe społeczeństwo (nawet i bezrobotnych), że 8-godzinny dzień pracy jest szkodliwy dla przemysłu i dla państwa. Nie myślą jednak o tem, że znacznie gorzej jest, iż nie wszyscy ludzie w Polsce pracują. Oczywiście nie ponoszą tu winy ci, którzy nie mogą znaleźć pracy, ale dotychczasowe rządy i Sejm. Każdy rząd powinien być inicjatorem organizowania pracy, w czem Sejm musi mu przychodzić z pomocą. Niestety żaden rząd dotychczas z taką inicjatywą na szerszą skalę nie wystąpił, ani żadne stronnictwo w Sejmie realnie się tem nie zajęło. Jako przykład niech posłuży fakt, że w czasie dewaluacji marki polskiej wywożono z Polski dla poprawienia waluty surowce np. drzewo, zboże — zamiast z tej precyzyjnej debiny, jakiej pozbywaliśmy się, wyrabiać własnymi siłami rozmaite przedmioty użytku i zapatrywać w nie zagranicę. Błędem też było, że nasi handlarze i przedsiębiorcy żądali za te materiały zapłaty w walucie obcej, a nie polskiej, wskutek czego sami obniżali wartość naszego pieniądza.

W państwie dobrze administrowanem nie znosi się bezrobotnego — człowiek taki spotyka się pogardą i nieufnością otoczenia. U nas natomiast jest to zjawisko powszechne i nikogo już nie dziwi. Rząd zaś nie tylko nie zapobiega bezrobociu, ale wzmaga je i wzbudza rozgoryczenie dalszemi redukcjami. Rzecz zrozumiała, że jeśli przedsiębiorstwo lub urząd państwowy posiada nadmiar pracowników, należy ich liczbę ograniczyć, ale natomiast powinno się stwarzać nowe, potrzebne instytucje, lub pomagać w ich zakładaniu, by usuniętych w jakiś sposób zająć.

Ziemię naszą zniszczoną wojną, dotkniętą brakiem mieszkań, nieposiadającą dostatecznej

komunikacji, we wschodnich częściach pozbawione przemysłu, a przytem bogate w olbrzymią ilość dóbr naturalnych, jak sól, nafta, drzewo, kamień, produkty rolne — posiadają niezliczone mnóstwo pól pracy, leżących odłogiem. Brak nam nie tylko kapitału na uruchomienie odpowiednich przedsiębiorstw, ale i potrzebnej dla nich komunikacji. Np. czy który kapitalista odważyłby się stworzyć jakieś ognisko przemysłu w odległości 40—50 km. od stacji kolejowej i poczty, w miejscu pozbawionem nawet porządnej drogi? Byłby to wprost lekkomyślny człowiek.

Zatem inicjatywa rządu polegać powinna na stwarzaniu komunikacji wodnej i lądowej na przestrzeniach obfitujących w surowce, a rodzaj dróg komunikacyjnych zależeć winien od potrzeb mającego powstać przemysłu i od tego, który sposób transportu będzie najtańszy.

Należałoby więc przeprowadzić studia i wygotować odpowiednie projekty, choćby nawet nie mogły być zaraz wykonane, a prowadzenie tych studiów przedsięwziąć winno ministerstwo robót publicznych, wspólnie z ministerstwami handlu i przemysłu, rolnictwa i kolei. Szczególnie należy zwrócić uwagę na b. Kongresówkę z powodu łatwych do skanalizowania rzek, a już gwałtownie wymaga regulacji Wisła, by można stworzyć pewną komunikację wodną na całej przestrzeni aż do Gdańska. Dalej należy pomyśleć o zużytkowaniu sił wodnych w Karpatach, które z powodu swego dzikiego biegu tylko szkodę przynoszą.

Życie ekonomiczne Polski pod trzema zaboremi było zorganizowane odpowiednio do potrzeb zaborców. Poznańskie ma i przemysł i ko-

munikację znakomitą, Małopolska tylko dzięki dawnemu Wydziałowi krajowemu komunikację średnią (przez brak konserwacji może w 50% użyteczną) bez żadnego prawie przemysłu, Kongresówce brak komunikacji. Projekt powinien obejmować całość państwa, a działalność rządu pobudzi kapitalistów i przedsiębiorców do budowy fabryk, które są konieczne, tak ze względu na to, iż przemysł nasz nam nie wystarcza, jak też i dla zapobieżenia szerzącemu się z dnia na dzień bezrobociu.

Państwa naszego porównywać nie można z Anglią lub Niemcami, które mają także znaczną liczbę bezrobotnych, ale tam stan ten nie jest wynikiem wojennego zniszczenia, lecz nadmiaru produktów i niemożności ich eksportowania.

Na polepszenie stosunków w Polsce pieniądze znaleźć się powinny, gdyż coraz większa stagnacja i wspomaganie bezrobotnych daleko nas nie zaprowadzi. Ważnie partyjne do tego stopnia odwróciły uwagę Sejmu i społeczeństwa, że nie zdajemy już sobie sprawy, jak doszliśmy do takiej nędzy. Obecny rząd, zajęty sanacją skarbu, nie obejmuje całości życia społecznego i jego potrzeb. Pieniądz nasz jest drogi, ale życie jeszcze droższe, a dochody pracowników bardzo małe. Zamiast rozwijać się i wzbogacać — kurczymy się.

Jakże wobec takiego stanu rzeczy myśleć o drugiej zasadzie dobrobytu, oszczędności, o odkładaniu grosza? Przeważnie nie mamy z czego oszczędzać — a jeśli kto posiada trochę pieniędzy, nie ma już odwagi lokować ich w bankach i kasach, które skompromitowały się i straciły zaufanie ludności. Zupełne bankructwo i zubożenie tych, którzy przez długoletnią oszczędność doszli przed wojną do majątku, bynajmniej nie jest zachęcą do tej cnoty.

Tam, gdzie praca i oszczędność nie znajdują poparcia, musi być nędza i niezadowolenie.

Inż. Fr. H.

TROCKI WRACA DO WŁADZY?

Wiedeń, 22 kwietnia. „Abend” dowiaduje się z Moskwy, że Trocki już całkowicie wyzdrowiał. Pojednał się on już zupełnie z przywódcami stronnictwa komunistycznego i obecnymi władcami Rosji i obejmie wkrótce znowu jakiś wysoki urząd. (AW.)

— 910 —

Baczewskiego

destylaty:

Alasz
Bernardine
Chartreuse
John Bull
Zytnia kminkowa

997

Międzynarodowa wystawa malarstwa i rzeźb w Rzymie.

(Korespondencja własna);

Rzym, w kwietniu.

Otwarta świeżo, a bardzo uroczystie, III Międzynarodowa wystawa malarstwa i rzeźby w Rzymie zorganizowana została w związku z walnym zjazdem cudzoziemców na uroczystości watykańskie. Wystawa zajęła 100 sal pałacu Sztuk Pięknych. Więcej, niż połowa, przypada na sztukę włoską.

Rzeźba, bogato reprezentowana, przyniosła znakomite prace artysty rzymskiego **Wildta**, a wśród nich doskonałą maskę Mussolini'ego. Malarstwo włoskie wystąpiło we wszystkich swych bogatych odmianach, od pracowitych naturalistów do futurystów. Poziom prac naogół nie jest wysoki. Wśród pejzaży przeważają dobrze nam znane z wystaw polskich „Mgły i mgiełki”, w dziale portretów — podobizny pięknych pań, których wdzięki odwrócić mają oko widza od braków techniki malarskiej. Zjawisko to jest jednak tak już dziś powszechne, że o niższości sztuki włoskiej, w porównaniu z innymi krajami, mówić niepodobna, tem więcej, że liczba prac, świadczących o poważnym wysiłku artystycznym, jest spora. Jako indywidualność artystyczna dużej miary, wysuwa się z pośród Włochów na czoło ekspresjonista **Primo Conti**, nieporównany malarz postaci azjatyckiego wschodu.

Dział włoski uzupełnia retrospektywę pokaz prac znanego artysty **P. Cabianca** (1827—1903), malarz cichych zakątków, miasteczek i wsi włoskich.

Wśród cudzoziemców Francuzi wystawili subtelne pejzaże wielkie **Corota**, rezygnując z działy współczesnego. Niemcy, najliczniej reprezentowani wśród obcych, całą salę zapełnili

znakomitemi pracami portretowymi **Fr. Bombacha**, wśród których autoportret oraz portrety Bismarka i Moltkego wzbudzają szczególne zainteresowanie. Współczesne malarstwo niemieckie rozsiadło się w 6 salach. Znacząca wielką staranność organizatorów, jakkolwiek prócz **Fr. Stiecka**, ponad poziom poprawnej przeciętności Niemcy się nie wznoszą.

Anglicy wystawili tylko kilkadziesiąt prac graficznych swego słynnego dekoratora **G. Greiga**. Razi swą najniewybredniejszą brutalnością malarstwo austriackie, jakkolwiek pokaźna liczba prac, zajmująca kilka sal, zwraca uwagę szerszej publiczności. Sala szwajcarska stanowi najniższy poziom wystawy.

Dział odrębny stanowi sztuka kościelna, wśród której liczebnie najsilniejsze Włochy wystawiły szereg interesujących płócien. Dość bogata sala węgierska świadczy dobrze o wysiłku organizacyjnym, jakkolwiek prac szczególnie wybitnych nie zawiera. Naprawdę pięknie przedstawia się sala niemiecka.

Ogólne wrażenie, jakie odnosi widz z wystawy, przemawia przede wszystkim na korzyść Niemiec; godnie reprezentowana jest Francja; o rozległej pracy artystycznej świadczy dział włoski. Oczywiście, wrażenie z wystawy nie może odpowiadać ściśle istotnemu stosunkowi sił artystycznych z poszczególnych krajów.

A Polska? O naszym dziale na wystawie przykro pisać. Mieści się on w jednej salce, tuż obok świetnych portretów **Lombacha**. Na pokaz składa się około 30 prac malarskich, trochę grafiki oraz rzeźby p. **Kamieńskiej**.

Na plan pierwszy wysuwa się z rozmachem malowany portret ks. biskupa **Sapiehy** pędzla **Gilewskiego**. **Ludomir Słodziński**, artysta o wielkiej kulturze, dał tym razem prace znacznie słabsze, niż znane z wystaw warszawskich i wileńskich. Interesujące są prace **Skoczylasa** i **Pruszkowskiego**. Natomiast obrazy **Roguskiego** i **Rzec-**

kiego, przez nieporozumienie chyba tylko trafiły na wystawę międzynarodową. Większość działy polskiego stanowią prace drobne. Kompozycji brak zupełnie. Reprezentowany jest na wystawie tylko jeden kierunek naszego malarstwa, skupiający się dookoła warszawskiego Rytmu. Stąd wrażenie z wystawy polskiej więcej niż blade, zupełnie z poziomem naszego malarstwa nie współmierne.

Powody takiego stanu rzeczy? Przedewszystkiem spóźnione zgłoszenia naszego udziału, wobec czego komitet wystawy udzielić mógł Polsce tylko jednej salki, gdzie niepodobna było pomieścić wszystkich rozbieżnych kierunków naszej plastyki. Winę za to ponosi departament kultury i sztuki **Min. W. R. i O. P.**, który przez powołanie do tego organu w Rzymie winien był dość wcześniej odpowiednie starania poczynić. Drugim błędem było mianowanie komisarzem działy polskiego osoby zainteresowanej, bo malarza, wystawiającego własne prace. Wzmogło to oczywiście tarcia konkurencyjne ze szkodą ogólną.

Na zakończenie mała uwaga. Francja i Niemcy braki swego malarstwa powojennego pokryły pokazami retrospektywnymi swych wielkich mistrzów. Jest to stanowisko słuszne.

Wystawowa „sałatka”, zwłaszcza w takiej obfitości, jak na wystawie w Rzymie podawana, nuży widza, podczas gdy jedna sala prac wybitnego artysty utrwała się na długo w pamięci. Nasze malarstwo jest dość bogate, aby dział polski mógł się naprawdę interesująco przedstawiać na wystawach międzynarodowych (**Matejko**, **Chełmoński**, **Stanisławski**, **Brand** z dawnych mistrzów), pośród niedawno zmarłych **Konrad Krzyżanowski**, z żyjących **Malczewski** i szereg innych, mogliby godnie reprezentować sztukę polską. Wystawa polska winna być uzupełniona porządnie cennymi niewątpliwie próbami szukania nowych dróg przez artystów młodego pokolenia.

Z. Gniewicz.

Z posiedzenia Senatu.

Przyjęcie ustawy o poborze rekruta i o rozbudowie miast. Dyskusja nad konkordatem.

Warszawa, 22 kwietnia. Sen. **Kinierski** referował ustawę o poborze rekruta. Ustawę przyjęto bez zmian.

Sen. **Körner** referował ustawę o rozbudowie miast. Obliczono, że w samej Warszawie potrzeba nowych 35.000 izb, z czego wynika, że w całym państwie w miastach należałoby wybudować co roku 250.000 izb. Ponieważ wybudowanie jednej izby kosztuje 3.000 zł., przeto trzeba rocznego wydatku około 800 milionów zł.

Sen. **Gaszyński** ma wątpliwości, czy przedkroimy szczęśliwca, który będzie się rozkoszował domowym ogniskiem, powstałym na podstawie tej ustawy.

Po dyskusji, przyjęto ustawę według wniosku komisji. Przyjęto też rezolucję komisji, wzywającą rząd do przedstawienia sejmowi przed 1 października 1925 r. projektu ustawy o rozbudowie.

Przystąpiono do sprawy ratyfikacji konkordatu.

Sprawozdawca sen. **Nowodworski** oświadczył, że konkordat nie załatwia całokształtu stosunków, lecz pozostawia załatwienie niektórych spraw układowi późniejszemu. W związku z tem,

połączone komisje uchwaliły rezolucję, wzywającą rząd do niezwłocznego przystąpienia do rokowań ze Stolicą Apostolską, celem zawarcia dodatkowego układu w sprawie patronatu i jura stolae.

Komisja uchwaliła rezolucję, wzywającą rząd do wniesienia do sejmu w związku z zawarciem przyszłego układu ze Stolicą Apostolską o jura stolae, projektu ustawy ustalającej w sposób ostateczny należyte uposażenie duchowieństwa, tudzież zaopatrzenia organistów, zakrystianów i innych funkcjonariuszy kościelnych, bądź w ziemię, bądź w odpowiedni ekwiwalent pieniężny, tudzież zagwarantowanie w należytych rozmiarach kościelnego funduszu budowlanego. Wreszcie ostatnia rezolucja wzywa rząd, by w wykonaniu artykułu 115 Konstytucji, przedstawił sejmowi w czasie jaknajbliższym projekty ustaw, ustalających stosunek państwa do kościołów mniejszości religijnych, w porozumieniu z ich prawnymi reprezentacjami. W końcu wniósł mówca o przyjęcie ustawy ratyfikacyjnej bez zmian.

Marszałek odroczył dyskusję do jutra 23 bm. godz. 10 rano. (PAT.)

—oxo—

Żałoba i terror w Bułgarji.

Smutne posiedzenie Sobranja. Ministrowie w bandażach. Dalsze aresztowania w kraju.

Sofja, 22 kwietnia. Na dzisiejsze posiedzenie Sobranja nie dopuszczono publiczności. Gmach obsadzono wojskiem. Na galerji znajdują się tylko członkowie milicji narodowej i 2 przedstawiciele poselstwa jugosłowiańskiego. W chwili, gdy przewodniczący otworzył posiedzenie, weszli na salę ministrowie. Prez. min. Cankowa, który przybył na salę obandażowany przyjęto entuzjastycznie. Min. wojny Wilkow posuwa się z trudem oparty na ramieniu jednego z żołnierzy. Posłów komunistycznych brak. Przewodniczący nazwał w swej mowie zamach na katedrę sofijską bezprzykładną zbrodnią w historii wszystkich czasów i wszystkich ludów. Prez. min. Cankow zaznaczył z płaczem, że ohydą jest, iż znalazł się Bułgar, który z rozkazu wrogów Bułgarji wykonał ten zamach. Rząd pragnął działać pojednawczo, tymczasem odpowiedziano mu zamachem na katedrę. Cankow podkreślił, że obecnie w Bułgarji powinno istnieć tylko jedno stronnictwo t. j. stronnictwo ratowania kraju. Po przemówieniu Cankowa nastąpiły oświadczenia przywódców stronnictw, poczem przyjęto przedłożenie dotyczące stanu wyjątkowego. (AW.)

*

Z Sofji nadchodzą wiadomości o walkach w okolicy Sumli i Warny Bandy komunistyczne zostały zupełnie rozbrojone przez oddziały rządowe.

Policja sofijska zawiadomiła posła jugosłowiańskiego, że komuniści zamierzają wykonać na niego zamach celem wywołania konfliktu między Bułgarją i Jugosławją.

ROZKAZ INTERNOWANIA KRÓLA.

Wiedeń, 22 kwietnia. Do dzienników tutejszych telegrafują z Carybrodu, że Liga wojskowa bułgarska wydała rozkaz internowania króla Borysa na swoim dworze. Dyktator bułgarski, komendant załogi sofijskiej gen. Lazarow przeszkodził wyjazdowi króla Borysa zagranicę. Konflikt ten spowodował fakt, że król zamierzał powołać nowy gabinet, w którego skład wchodziłoby również przedstawiciele umiarkowanej opozycji. Liga wojskowa sprzeciwiła się temu jaknajbardziej. Aresztowania osób podejrzanych trwają nadal. M. i. aresztowano ostatnio wszystkich, przebywających w Bułgarji Rosjan. (AW.)

UDAREMNIONY ZAMACH NA BAŁKAŃSKI POCIĄG EKSPRESOWY.

Z Belgradu donoszą 20 bm.: Według nadeszłych z Carybrodu doniesień, wykonano zamach na odchodzący dziś przedpołudniem z Sofji do Belgradu międzynarodowy express bałkański w pobliżu granicy bułgarsko-serbskiej. Przestrzeń kolejowa była podminowana przez powstańców. W minie umieszczono kilka bomb. Zamach wykryły władze wojskowe dość wcześnie i unieszkodliwiły minę.

Demonstracje bezrobotnych w Łodzi.

Wojewoda Darowski wezwany do Warszawy.

Warszawa, 22 kwietnia. (Tel. wł.) (G.) Donoszą z Łodzi, iż dziś przed gmachem województwa odbyła się wielka manifestacja kobiet bezrobotnych, które domagały się wypłacenia im za-

słków. Spokoju publicznego strzegą oddziały policji. Wojewoda Darowski pojechał służbowo do Warszawy w związku z groźącym strajkiem w elektrowni łódzkiej.

Francja staje się przewodniczką Turcji.

Wkrótce zostanie podpisana umowa francusko-turecka, która pozwoli Francji zająć w Turcji to stanowisko, jakie zajmowały Niemcy. Turcja gwarantuje umową integralność Syrii, a Francja zceduje na Turcję prawo kontroli nad koleją bagdadzką. Francja wysłała do Turcji misję wojskową pod kierownictwem gen. Mougina. Na skutek tej umowy Francja spodziewa się uzyskać możliwość oddziaływania na Rosję i Anglię, bowiem Turcja może przez swą politykę i agitację w krajach muzułmańskich trzymać w szachu Anglię. Turcy są zadowoleni z umowy, gdyż boją się Rosji, niechętnie widzą Niemców, a nienawidzą Anglików, oraz spodziewają się, że Francja zaangażuje poważne kapitały w gospodarstwie tureckim.

Wiadomości telegraficzne.

Rosja naprawia krążowniki. Prasa lotewska podaje wiadomość o intensywnych pracach, prowadzonych przez Sowiety nad odbudową floty wojennej. W najbliższych dniach ma być ukończona budowa, względnie remont kilku lekkich krążowników. (ATE.)

Skazanie komunistów niemieckich. W procesie przeciw komunistom zasądził trybunał Rzeszy Neumanna na śmierć i 8 lat więzienia, Poegiego na śmierć i 7 lat więzienia, Skoblewskiego na śmierć i 12 lat więzienia. Innych oskarżonych skazano na więzienie od 3 do 15 lat. (PAT.)

Rewolucja w Portugalji. Z Lizbony donoszą, że minister wojny podał się do dymisji. Sady wojenne rozpoczęły już swą czynność. (AW.)

—oxo—

Rozprawa o zajścia listopadowe

W drugim dniu rozprawy przesłuchano kap. **Obieźnińskiego**, komendanta półbataljonu 16 pp., który 6 listopada 1923 został przez tłum rozbrojony. Podsądny nie poczuwał się do winy i tłumaczył się złym materiałem podwładnych mu żołnierzy, przeważnie rezerwistów i błędnem zarządzeniem władz policyjnych, którym zupełnie się poddał. Rozbrojenie nastąpiło nagle i nie mógł temu przeciwdziałać.

Por. **Skarski** nie poczuwa się także do winy i tłumaczy się tem, że przed zajściami listopadowymi nie był oicerem kompanijnym, lecz referentem oświatowym i dopiero 3 listopada został przydzielony do kompanii złożonej po większej części z rezerwistów, z materiału niezdolnego do służby, do jakiej był wysłany. Bronił się, jak długo mógł, wydawał rozkazy strzelania i sam kilkakrotnie strzelał. Żołnierze jego ulegli przemocy tłumowi.

Por. **Nowakowski** zeznał, że starał się nie dopuścić do odebrania broni, jednak przemoc tłumów była zbyt silna.

Po przesłuchaniu podsądnych zarządził trybunał tajność rozprawy i przystąpił do przesłuchania świadków. Zeznawali: b. minister Kiernik, b. wojewoda dr. Gątecki i pułk. Przedzimirski, szef sztabu D. O. K. w czasie zajść listopadowych.

W charakterze meżów zaufania dopuszczono szereg osób ze sfer prawniczych i dziennikarskich.

Oryginalne TUTKI

BON-TON

polecają

HERLICZKA, BĘLDOWSKI, WOŁOSZYŃSKI
w Krakowie 8591

Do nabycia w sklepach tytoniowych.

Linja okrętowa między Polską a Turcją.

Od pewnego czasu utrwaliło się w kołach handlowych polskich w Konstantynopolu przesvědzenie o użyteczności stworzenia linii morskiej między Polską a blizkim wschodem. Sprawa ta, którą zainteresował się ateński przedstawiciel „Svedish Orient Line”, rozważana jest pod kątem ewentualnego utworzenia polskiego towarzystwa żeglownego akcyjnego, w skład którego jako główny akcjonariusz weszłaby wspomniana „Svedish Orient Line”. Skłonna by ona była oddać 6 do 8 statków pod banderą polską utworzonemu towarzystwu, pod warunkiem zagwarantowania przez rząd polski pewnych przywilejów. Kurs statków byłby zastosowany do potrzeb handlu polskiego i zorganizowany z myślą połączenia Finlandji, Polski, Egiptu, Turcji, Bułgarji i Rumunji.

FALSZERSTWO TESTAMENTU ŚP. TYSZKOWSKIEGO.

Wiedeń, 22 kwietnia. Koresp. Wilhelm dorosił w sprawie sfałszowania testamentu Tyszkowskiego: Uwięziony w Warszawie Wiesner bawił często we Wiedniu. Wedle zeznań aresztowanego kupca Steina, Bähr wskazał mu Wiesnera, jako człowieka, który poszukuje testamentu Tyszkowskiego. Wiesner udał się ze sfałszowanym testamentem do pewnego adwokata wiedeńskiego. Testament miał Stein otrzymać rzekomo od pewnego nieżyjącego już dzisiaj adwokata. Testament ten został następnie złożony u notariusza Tennenberga ze wskazówką, że ma on wydać go tylko za złożeniem 200 dolarów, po wylegitymowaniu się, względnie ma być wysłany do Przemyśla. Dnia 10 marca przybył do tego notariusza Konopka i złożywszy 200 dolarów, polecił wysłać testament do Przemyśla. Z tych 200 dolarów, po pokryciu wydatków, otrzymał Stein 185 dolarów, z czego dał Bährowi 64 dolarów. (PAT.)

—oxo—

Prof. Antoni Ossendowski

wypowie 4. i 5. maja we Lwowie na dochód Syndykatu Dziennikarzy polskich w sali Towarzystwa muzycznego dwie prelekcje o swojej podróży po Hiszpanji i Afryce południowej, ilustrowane licznymi przeźrocami z własnych zdjęć fotograficznych. 1374

Czas odnowić przedpłatę!

Prosimy uprzejmie o jak najrychlejsze nadesłanie prenumeraty

na maj 1925.

wraz z ewentualną zaległością celem uregulowania nakładu.

Jednocześnie polecamy P. T. Czytelnikom „Kurjera Lwowskiego“ najwytworniejszy warszawski ilustrowany tygodnik

„ILUSTRACJA“

Prenumerata „Kurjera Lwowskiego“
bez dostawy mies. zł. 3.30 kwart. zł. 9.40
z dostawą lub przesyłką pocztową mies. zł. 3.60 kwart. zł. 10.20
zagranicą mies. zł. 5.50 „ zł. 15.50
Pojedynczy numer 15 gr., na prowincji 17 gr.

Prenumerata Tygodnika Ilustrowanego „Ilustracja“
z dostawą lub przesyłką poczt. mies. zł. 2.50 kwartalnie zł. 7.40
zagranicą kwartalnie zł. 10.50
Pojedynczy numer 60 gr.

Zniżona prenumerata „KURJERA LWOWSKIEGO“ wraz z „ILUSTRACJĄ“
z dostawą lub przesyłką pocztową mies. zł. 5.—, kwart. zł. 14.—.

SPRZEDAJĘ STAŁE po niskich cenach krajową i zagraniczną

makę, pszenicę, żyto i owies
i na życzenie mogą służyć ofertą z próbkami.

ALBERT KUH, Breslau 3.

Adres tel.:
Getreidekuh, Breslau.

1373

O L E J K I

eteryczne

E S E N C J E

do cukierków likierów
limoniad

BARWNIKI

nietrujące itd. 226

Domagałski i Ska

Parowa fabryka olei eterycznych i esencji. Poznań, zał. 1901
Przedstawiciel: T. Nowosielski, Lwów, ul. Supińskiego nr. 9

BACZNOŚĆ!

Pensjonat „HALINA“ Hrebów w prześlicznej górzyńskiej okolicy, świerkowe lasy — nad rzeką Opór i Dereż — stacja kolejowa, telegraf, poczta loco, kuchnia pierwszorzędną, specjalnie prowadzona kuchnia dietetyczna, kąpiele słoneczne — codziennie koncert. Pensja miesięczna 190 zł, Zgłoszenia: Mieczysław GOLDBERG, zarząd lotniska Mikołajów n. Dniestrem. 1201

Młyńskie maszyny, Kamienie, Turbiny, Motory, Tokarnie, Heblarki, Wiertarki, Gatry, Pity, Lokomobile, Pasy, Transmisje, Gazy, Pompy, Armaturę, Narzędzia na dogodnie spłaty poleca

„PILOT“

L w ó w, ul. Batorego 4.
Techniczna porada bezpłatnie. 892

JENRI DUVERNOIS.

Studnia sławy.

(Tłumaczył z franc. N. S.)

W skromnej restauracji na przedmieściu, gdzie od dziesięciu miesięcy spożywałem obiady, spotykałem codziennie o tej samej porze staruszkę, który, skłoniwszy mi się lekko, zajmował miejsce naprzeciw mnie i przeglądając jakieś papiery, spożywał skromny posiłek.

Mówię „staruszka“, bo twarz jego była zniszczona; brodę miał siwą; włosy niedbale uczesane okalały przeciętą głęboką bruzdą cudowne czoło, pod którym błyszczały oczy pełne ognia, mądre i myślące. Podawano mu zwykle jaja, ser i owoce, które pochłaniał szybko, w sposób rozrzucony, jak gdyby wiecznie opanowany wewnętrzna troską. Poczem, nałożywszy na głowę wymięty filcowy kapelusz, kłaniał się znowu i wychodził w milczeniu.

Nigdy nie zamieniliśmy ze sobą ani jednego słowa.

Zająty przez cały dzień w biurze handlowym, używałem tych dwóch godzin spoczynku na korygowanie kilku kartek, napisanych poprzedniego dnia, a stanowiących poszczególne części skomponowanej przeze mnie powieści.

Raz jednak, z okazji szalonej burzy przemówiliśmy do siebie. Świat cały zdawał się tonąć w wodzie; niebo ciężkie, ołowiane, przysgniało atmosferę, którą ciężko było oddychać. Gradowe kulki tłukły o szybę, a przed domem młoda jąbłonka broniła kwiatów swych przed wichrem. Potem chmury rozdarły się, rozeszły, niebo przybrało barwę srebrno - popielatą, potem liljową i cudowna tęcza ukazała się nad domami. Natura odpoczywała po burzy.

Stojąc przy oknie, przyglądaliśmy się temu obydwaj. Świat, który przed chwilą wyglądał jak wzburzone morze, stawał się nam znowu znajomy i bliski. Do ciemnej sali restauracyjnej wpadł wesoły promyk słońca.

— No, — rzekł mój towarzysz — będę mógł nareszcie iść do domu.

Ale pomimo tych słów nie spieszył się wcale. Przyglądając się nadal znikającej już tęczy, chudymi palcami skręcał sobie papierosa. Nie chciałem, przez grzeczność, zagłębić się od razu w moje papiery. Zamówiłem więc czarną kawę i cygara i poczęliśmy rozmawiać.

Nie potrafię wprost wyrazić, do jakiego stopnia człowiek ten zachwycił mnie i ujął. Proszę wyobrazić sobie nieszczęśliwego młodzieńca, mało wykształconego, marzącego o sławie literackiej, a zmuszonego zarabiać na życie w drobnej instytucji handlowej, pracującego bez żadnego kierownictwa i żadnej pomocy, a spotykającego się

Ogłoszenie.

Josef Dawid 2 im. nieślubny syn Schilli Iltis ur. 18. marca 1889 w Jarosławiu, kupiec tamże zamieszkały i Salomon Ruben 2 im. nieślubny syn Schilli Iltis ur. 11. listopada 1890 w Jarosławiu, kupiec tamże zamieszkały, wniosli prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodzowego Iltis na nazwisko „Hamburg“.

Województwo we Lwowie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24. października 1919 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 88 poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Województwa we Lwowie w przeciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“, które równocześnie zarządza się

Lwów, dnia 11. marca 1925.

Za Wojewodę: FRIEDBERG, w. r.

LUBIEŃ WIELKI

zdrojowisko siarczano-borowinowe pod Lwowem.

Sezon od 15. maja do końca września.

Objaśnień udziela Zarząd Zdrojowy. 1344

„Merkury Polski“

wychodzi w Warszawie w środy i soboty.

informuje wszechstronnie o aktualnych zagadnieniach gospodarczych. — Specjalne informacje podatkowe, celne, taryfowe i giełdowe. — Administracja: Warszawa, Nowy-Swiat 16, (Aj. Wsch.).

PRENUMERATA kwartalna wynosi 4 zł. 50 gr. Dla abonentów „Codziennych wiadomości ekonomicznych“ miesięcznie 1 zł. Prenumeratę „Merkurego Polskiego“ przyjmuje lwowski oddział „Agencji Wschodniej“ Lwów (telef. 641 i 930) ul. Długosza 31., tam też do nabycia numery „Merk. P.“ po 15 gr. jakoteż tabele walutowe po 2 zł.

DROBNE OGŁOSZENIA

„KURJERA LWOWSKIEGO“

umieszczane na pierwszej stronie są najskuteczniejszą i najtańszą reklamą dla

poszukujących pracy lub też pracowników, wszelkiego rodzaju zakładów naukowych, kupna, sprzedaży, inseratów mieszkaniowych, kupna i sprzedaży domów, dla zareklamowania warsztatów krawieckich, modniarskich, wreszcie dla ogłoszeń matrymonialnych.

Drobne ogłoszenia „Kurjera Lwowskiego“ rozplakowane po całym mieście czytane są przez wiele tysięcy ludzi.

Drobne ogłoszenia „Kurjera Lwowskiego“ umieszczone na 1. stronie są stosunkowo bardzo tanie, kosztują bowiem za każdy wyraz dla poszukujących pracy tylko po 4 gr. za każdy wyraz, inne po 6 gr., w rubryce kupno i sprzedaż 8 gr., matrymonialne i prywatna korespondencja 12 gr. Za wyrazy tłustym drukiem cena podwójna. Każdy bardzo łatwo obliczyć sobie sam może koszt ogłoszenia. Należność z prowincji najlepiej wysłać w listach z czarkami pocztowymi wraz z tekstem ogłoszenia.

Drobne ogłoszenia przyjmuje przez cały dzień od godz. 8 rano do 7 wieczorem administracja „Kurjera Lwowskiego“ ul. Chorążczyzny 26.

nagle z inteligencją wyższą, z duchem silnym i przepojonym mądrością.

— Czy byłoby niedyskrecją spytać o pańskie nazwisko?

— Klaudjusz Charmois — odpowiedział mój sąsiad.

I dodał, uśmiechając się:

— Nazwisko zupełnie nieznanne; nigdy nic nie wydałem.

— Czy z nadmiaru skrupułów?

— Wcale nie: z dumy.

Oczy staruszka świeciły; cała twarz jego promieniała tą sławą, o której tyle marzyłem, a którą znałem z oglądania jej w lustrze, gdy zdawało mi się, że stworzyłem rym cudowny.

— Wy tłumaczę to panu kiedyś, później..

Nie będę tu opowiadał bliższych szczegółów o następnych naszych rozmowach i coraz serdeczniejszej przyjaźni, jaka nas łączyła. Przestałem w końcu jadać w domu nawet kolacje, byle tylko najczęściej widywać Charmois, stołującego się w restauracji.

Pewnego wieczora wydał mi się tak niezwykle uradowany i wesoły, że nie oparłem się chęci spytania go o powód, pomimo, że życie swoje prywatnie otaczał jak najgłębszą tajemnicą.

— Dostał pan dobrą wiadomość?

— A od kogo? Nie mam ani krewnych, ani przyjaciół, znam tylko pana.

(C. d. n.)